

Full diocesà

21 d'abril del 2019

p4i5 – Declaració de renda/Balanç d'Economia Diocesana

p6 – La "mona", el pastís de Pasqua

Pasqua

On porta, el món?
¿Al fred, a la mort, a la fosca?
Què vol dir, ressuscitar?
¿Que el cos torni a sortir de la tomba,
amb vida altra vegada,
potser resplendent,
o deixar-se acollir confiadament
en una memòria divina i exaltada?
Les millors paraules, els millors moments,
els grans amors, la tendresa insondable,

allò inimaginable,
¿viuran finalment en un àmbit diví?
O quina altra plenitud inexpressable,
quin altre acolliment, quin altre destí?
¡Quin gust de porta oberta,
aquesta Paraula que promet i desconcerta,
aquest abandonar-se a la força d'existir!
En una alba màgica, en una llum incerta,
el que havia de ser tomba floreix com un jardí.

David Jou

«S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat»

Diumenge de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

(10,34a.37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

(Salm 117)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

(3,1-4)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no

sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

(20,1-9)

«Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts»

Camins cap a Déu

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli de la resurrecció que se'ns proposa en aquest diumenge relata tres comportaments respecte a la resurrecció de Jesús. Maria Magdalena, que és la primera a constatar l'absència del cos de Jesús i en fa la seva valoració a corre-cuita. Després Joan i Pere fan una aproximació més serena. Joan arriba, veu i creu sense entrar. La valoració de Pere, en canvi, queda en suspens tot i la seva anàlisi exhaustiva de la situació. Els evangelis no serveixen tan sols per a relatar fets passats, sinó també per a explorar i oferir una fotografia acurada dels nostres camins cap a Déu.

Anant cap a Déu, uns vénen corrents, a corre-cuita com Magdalena, de vegades amb prejudicis que poden dificultar la profunditat que requereix l'experiència de la fe. Tot i això, sense aquest primer contacte no hi ha discerniment ni creixement de la fe. Així que val més no desesperar d'aquells que vénen a fer batejar la criatura o la porten a catequesi sense una idea clara de l'assumpte. Recordem que el procés dels deixebles neix de l'experiència de la Magdalena, a desgrat dels seus límits. Després vénen aquells que volten per les nostres comunitats, ni se'n van, ni fan el pas per un compromís ferm, imatge del procés de Pere. És en aquest context que podem valorar el model de fe de Joan, que arriba, veu i creu sense més formalitats. A tots en agradaria ser o tenir germans cristians de la talla de Joan. Tanmateix, convé recordar que el camí cap a Déu passa per totes aquestes vicissituds. Si no som capaços d'incorporar als nostres esquemes la realitat de la Magdalena i de Pere, correm el risc de tancar les portes a experiències com la de Joan, perquè tot va en un mateix paquet.

La imatge

Tres dones de la colla —Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume— han escoltat el missatge aquest matí de Pasqua quan anaven al sepulcre de Jesús: «Per què busqueu entre els morts aquell qui viu? No és aquí: ha ressuscitat.»

Corregueren a anunciar-lo als onze. Vint segles després, creients i comunitats som testimonis que la vida val si es dóna. Aleshores és llavor de fraternitat.

Per què busqueu els vius entre els morts?
(1875). John Roddam

Agenda

Lit. hores: Octava

22 dilluns de Pasqua

La Mare de Déu de l'Alegria

Ac 2,14.22-33/Salm 15/Mt 28,8-15

23 dimarts de Pasqua

—Sant Jordi

Onom. Jordina i Georgina

El Sant Crist d'Igualada

Ac 2,36-41/Salm 2/Jn 20,11-18

24 dimecres de Pasqua

—Sant Pere Ermengol

La Conversió de Sant Agustí

Ac 3,1-10/Salm 104/Lc 24,13-35

25 dijous de Pasqua

—Sant Marc Evangelista

Ac 3,11-26/Salm 8/Lc 24,13-35

26 divendres de Pasqua

—Sant Isidor de Sevilla

Ac 4,1-12/Salm 117/Jn 21,1-14

27 dissabte de Pasqua

La Mare de Déu de Montserrat

Onom. de Bruna

Ac 4,13-21/Salm 117/Mc 16,9-15

28 diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle C

—Sant Pere Chanel

—Sant Lluís M. Grignon de Montfort

El Sant Crist Trobat de Tàrraga

Ac 5,12-16/Salm 117/Ap 1,9-

11a.12-13.17-19/Jn 20,19-31

Recés per a voluntaris i personal de Càritas

Càritas Diocesana

El divendres dia 29 de març va tenir lloc un recés per a voluntaris i personal de Càritas a les tres zones del bisbat: a la zona del Cardener, al local parroquial de Súria; a la zona del Llobregat, al Teatre Patronat de Berga; i a la zona d'Urgell-Segarra, al local parroquial de Tàrrega. El lema fou «Obre la porta... surt a l'encontre... camina en comunitat». Publiquem un resum de la crònica feta des de la zona Urgell-Segarra.

A partir del text «Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores», amb reflexions sobre els Fets dels Apòstols, el pensament del papa Francesc i del nostre bisbe Xavier, es va parlar sobre el panorama real de les nostres comunitats parroquials i la necessitat d'aglutinar esforços per tal de no malbaratar-los i aconseguir una tasca evangelitzadora i de servei. També es varen fer altres reflexions sobre els voluntaris, treballadors i membres de Càritas diocesana.

Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat

Declaració de renda

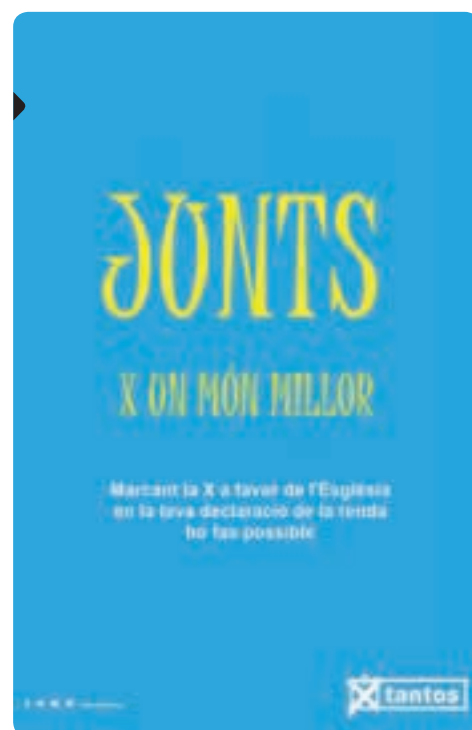
Departament d'Economia del bisbat de Solsona

El dia 2 d'abril va començar la campanya de la declaració de renda de l'exercici 2018, on teniu la possibilitat de marcar la casella amb la X a favor de l'Església catòlica. Hem de tenir en compte que, per al seu sosteniment, l'Església no rep absolutament res dels Pressupostos Generals de l'Estat espanyol. Els contribuents trien voluntàriament, cada any, posar o no la X en la seva declaració de renda.

Per tant, us animem a marcar aquesta casella o, en cas que ja ho hàgiu fet, a continuar marcant-la. És un gest que no costa res (marcar la casella no implica pas pagar més impostos) i, si no el feu, l'Estat es queda aquesta part

dels vostres impostos per destinar-los a allò que el govern decideixi. A més, podeu marcar la casella de l'Església i alhora la casella de «Altres fins socials». En definitiva: posar la X és ajudar l'Església a dur a terme les seves activitats pastorals, ja que ella únicament rep de l'Estat les aportacions que resulten de les caselles marcades.

Per altra banda, aquest petit gest ajudarà a aconseguir un món millor, tal com diu el lema d'aquest any i de l'any passat: «Junts X un món millor». També contribuirà a la gran labor social i evangelitzadora que desenvolupa l'Església en el dia a dia, i molts cops de manera inadvertida. Gràcies!

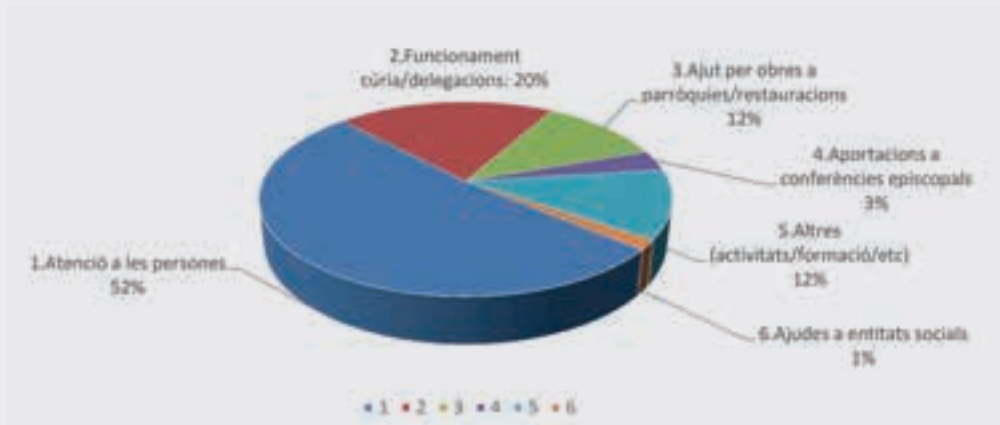

Balanç d'Economia Diocesana (31-12-2018)

No incloses economies parroquials, ni de santuaris, ni de Càritas

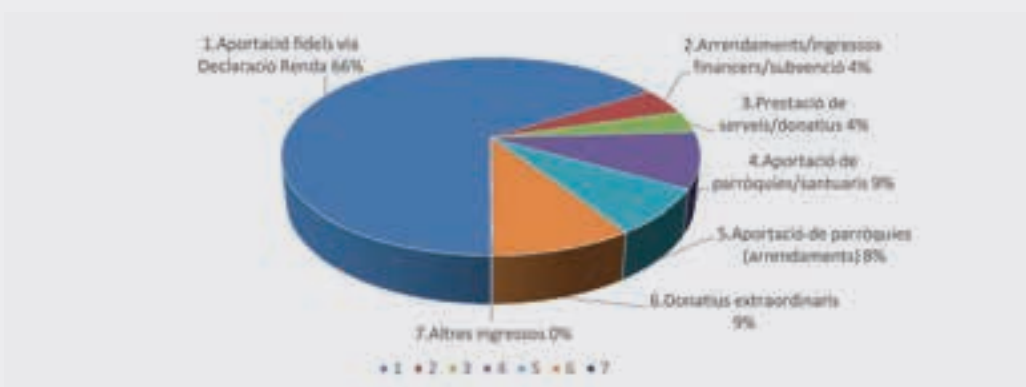
Despeses

1- Atenció a les persones	941.082,77 €
2- Funcionament cúria / Delegacions Diocesanes	366.244,62 €
3- Ajuts per obres a parròquies / Restauracions	208.753,62 €
4- Aportació a conferències episcopals (CEE.CET)	60.607,56 €
5- Altres (activitats/formació/museu/amortitzacions)	210.609,91 €
6- Ajudes a entitats socials i altres	27.128,49 €
	<hr/>
	1.814.426,98 €

Ingressos

1- Aportació fidels via Declaració de la Renda	1.275.947,75 €
2- Arrendaments / Ingressos financers / Subvenció CEE	82.018,76 €
3- Prestació de Serveis / Donatius	71.234,01 €
4- Aportació de parròquies/Santuaris/Ent. Diocesanes	175.984,91 €
5- Aportació de parròquies (arrendaments)	143.988,35 €
6- Donatius extraordinaris	177.639,86 €
7- Altres ingressos	2.401,68 €
	<hr/>
	1.929.215,32 €

La «mona», el pastís de Pasqua

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El pastís tradicional del dia de Pasqua continua essent la «mona». En els seus orígens la mona era una mena de coca, o un tortell, fet de pa de pessic amb ous durs a sobre; el reverend Pere Labèrnia († 1860) la definí com a una «coca ab ous durs, sencers y cuyts ab ella». Amb el pas dels anys els ous durs s'han substituït, però, per ous de xocolata i, en alguns indrets, la mona portava inserits tants ous com anys tenia l'infant però mai no superava la dotzena, ja que el padrí només la regalava fins que els nens feien la primera comunió.

Des de finals del segle XIX els pastissers començaren a fer mones de caràcter monumental i aquestes anaren perdent la seva senzillesa inicial, de manera que es distingí entre la mona de casa (o casolana), i la mona d'adroguer (o de confiter o de pastisser). La mona casolana solia consistir en una coca envoltada d'ous i recoberta amb llavors d'anís o de mataluga. L'ou simbolitza la resurrecció. Quan en clima de família es menjava la mona es posava fi a les abstinències quaresmals i, per aquesta raó, en nombroses llars de casa nostra se solia preparar una mona casolana per tal de degustar-la a la vinya o bé a l'olivar el dilluns de Pasqua.

Per a elaborar aquesta mona popular i casolana, segons una vella recepta, primer de tot cal desfer un pols de llevat amb una mica d'aigua tèbia i reservar-ho. Seguidament, s'han

de batre els ous amb el sucre, afegir-hi oli d'oliva i barrejar-ho bé. Després s'incorpora la mescla feta amb el llevat, la llet, la farina (sempre amb un polsim de sal!) i algunes peles de llimona, maldant que la massa agafi una textura consistent mentre es va treballant a la pastera. Aquesta massa haurà de reposar entre vuit i deu hores a temperatura ambient dins la pastera per tal que fermenti i augmenti de mida. Després cal estirar la massa i posar-hi el farcit i, finalment, inserir els ous crus amb la closca sobre la massa que cal subjectar amb tires de la mateixa pasta posades en forma de creu. Un cop pintada la massa de la mona amb ou batut, hom hi espolsa la mataluga, l'ametlla torrada trinxada i es posa mitja hora dins un forn calent; passat aquest temps, la mona ja estarà llesta. Com a coronament hom pot donar-hi un toc de caràcter estètic posant-hi algunes plomes acolorides a guisa de decoració.

A propòsit de les mones de Pasqua, el folklorista Joan Moreira escriví que són fetes «de pasta bona, guarnides d'ous, i los padrins acostumen a donar-se als fillolets, que esperen este dia en verdadê delê, com ho demostra el ditxo aquell que s'aplica al que nyiguitós espera algo: "està com si esperés la mona de Pasqua". És costum estos dies surti tothom al camp a menjar-se la mona» (*Del folklore tortosí*, 575).

Bona Pasqua a tots, amb la pau i el bé de Crist Ressuscitat!

L'article

Expressions de fe, espiritualitat i pietat pasqual

Redacció

Si la comunitat cristiana ha posat un gran esforç en la seva preparació per al Tridu Pasqual durant la Quaresma i ha celebrat amb goig els dies centrals de l'any litúrgic, no hauria de caure ara en la temptació de disminuir la seva intensitat espiritual.

El contingut de fe que se subratlla en primer lloc durant la cinquantesena pasqual és cristològic, com no pot ser d'una altra manera. Els evangelis que es proclamen en la missa durant tota l'octava de Pasqua anuncien la veritat del fet de la resurrecció.

Al Senyor, innocent ajusticiat, el Pare li ha fet justícia i el seu retorn a la vida és un esdeveniment que ha tingut lloc en el temps i que, alhora, el supera, perquè la victòria de Crist implica tota la humanitat.

No caiguem en la temptació de disminuir la intensitat espiritual durant la Pasqua

No hauríem de descurar les manifestacions de la pietat popular durant aquest temps pasqual. La riquesa de la història de l'Església, remota i recent, ens ha deixat preciosos signes de vida cristiana i devoció a l'entorn del misteri pasqual.

Entre les principals manifestacions destaquen: la trobada del Ressuscitat amb la Mare, la benedicció de la taula familiar el dia de Pasqua, la salutació pasqual a la Mare de Déu «Regina coeli», la benedicció de les famílies a les seves cases, el Via Lucis, la devoció a la Divina Misericòrdia i la novena de Pentecosta.

Potenciar aquestes expressions de devoció, harmonitzades amb la vida litúrgica, ajudarà a fer que tots descobrim amb més intensitat la riquesa i importància del joiós temps pasqual.

Climent Forner, premiat

Redacció

Mossèn Climent Forner, veterà col·laborador del nostre Full, va rebre el dissabte 29 de març, al monestir de Santa Maria de Serrateix, el Premi d'Honor del Cultura del Berguedà d'aquest any 2019.

El jurat ha valorat sobretot l'extensió i transcendència de la seva obra, com també la qualitat i la seva visió del món. Ha estat i continua essent un referent literari que ha exercit de banderer de la cultura berguedana arreu de Catalunya.

L'il·lustre sacerdot, poeta i escriptor ha merescut, al llarg de la seva longeva vida, molts altres reconeixements, ben merescuts. Entre altres: fill adoptiu de Navàs, de Viver i Serrateix i també de Berga, a més de Medalla d'Or d'aquesta ciutat. Té el XV Premi Jaume I d'Acció Cívica i li va ser concedida la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Des del Full el felicitem efusivament.

Dret a decidir. Moralment legítim o il·legítim?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és Pasqua. Cada any us la felicito aprofitant aquest escrit, però enguany la inquietud que alguns vàreu tenir quan llegíreu que el Secretari de la Conferència Episcopal Espanyola defensava que el dret a decidir era moralment il·legítim, mereix una paraula d'aclariment. En primer lloc reproduïxo el 7è punt de l'article "Más allá del voto. Compromiso cívico", de Mons. Luis Arguello, publicat a la revista Ecclesia. Quan llegim un titular que ens xoca sobre les manifestacions d'un Bisbe sempre és imprescindible llegir el text original. En segon lloc reproduïxo el paràgraf número 5 del document dels Bisbes de Catalunya "Al Servei del nostre poble". Que cadascú analitzi els dos textos, els valori, tregui les seves conclusions i, tenint en compte tota la resta de punts de l'article de Mons. Arguello –trobareu l'enllaç a la pàgina web del bisbat-, decideixi conscientment el seu vot.

"Los graves problemas surgidos en la organización territorial del Estado piden a los católicos y a todos los ciudadanos favorecer una «cultura del encuentro». Esta cultura se sostiene en un diálogo que tenga en cuenta el bien que ha supuesto nuestra convivencia de siglos y se desarrolle dentro del cauce de la ley y de las instituciones comúnmente aceptadas, en el horizonte de los desafíos globales que afectan a las nacionalidades y regiones de España. Tanto en el campo de la identidad nacional como en el de la identidad personal, el llamado «derecho a decidir» no es moralmente legítimo en sí mismo, pues supondría la absolutización de la voluntad de poder desvinculada de la moralidad del contenido de la decisión y del marco social e institucional donde se toman las decisiones. Si, además, el ambiente cultural en el que se promueve, de manera acrítica, tal autodeterminación está dominado por emociones y sentimientos, el riesgo de decidir en contra de la dignidad de la persona, de la justicia

y del bien común es muy alto. Se entronizan los sentimientos y se reclaman como derechos". Mons. Luis Arguello. Secretario de la Conferencia Episcopal Española

"Els drets propis de Catalunya, així com de tots els pobles de la terra, estan fonamentats primàriament en la seva mateixa identitat com a poble. L'Església, a Catalunya i arreu, moguda pel seu amor a la persona humana i a la seva dignitat, considera que «hi ha una sobirania fonamental de la societat que es manifesta en la cultura de la nació. Es tracta de la sobirania per la qual l'home és, al mateix temps, sobirà suprem», i per això no vol que «aquesta sobirania fonamental es converteixi en presa d'interessos polítics o econòmics». Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat, exigència directa de la fraternitat humana i cristiana. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per integrar la diversitat que la configura. Un procés que caldrà teixir amb la participació de tots, tenint en compte els drets i deures que es deriven de la dignitat personal, i que ha de restar obert als valors transcendents, a aquell plus d'ànima que ennobleix i fonamenta l'acció política i social al servei de l'home i de tot l'home". Els Bisbes de Catalunya.

